

ВЪ АШЕВНИЦАТЪ ПРЪСТАЕНЪ

Приказка

I

Имаше едно време, въ едно далечно царство, единъ ученъ старецъ. Евреинъ ли бѣше той, грѣкъ ли, римлянинъ ли — никой не знаеше. Той разбираше всички езици и четѣше книги пълни съ дълбока мъдростъ.

Еднѣжъ, както прелистяше една много стара книга, той се спрѣ надъ нѣколко реда, върху които дълбоко се замисли.

Мисли старецътъ, мисли и следъ нѣколко дни обяви по цѣлото царство:

— Търси се изкусенъ стрелецъ, който да улучи 40 кокоши яйца, съ 40 куршуми, отъ 40 крачки далече.

И заредиха се на полето край столичния градъ всички прочути стрелци. И загърмѣха отъ сутринъ до вечеръ, но никой не улучваше 40 яйца. Нѣкои улучваха по 10, други по 20, трети най-много до 30 яйца, но никой не постигна това, което искаше старецътъ.

Край града, на полето, въ една схлупена колибка, живѣеше беденъ момъкъ съ майка си. Казваха го Иванчо. Ходѣше той на ловъ за лисици, за зайци и вълци, убиваше ги, продаваше ги и така се прехранваше съ старата си майка. Тѣ двамата нѣмаха никого друго, сами бѣха въ полето, сами и въ цѣлия свѣтъ. . .

Иванчо слушаше отъ нѣколко дни гърмежитѣ на стрелцитѣ и не се решаваше да опита късмета си. Майка му почна да го предумва: